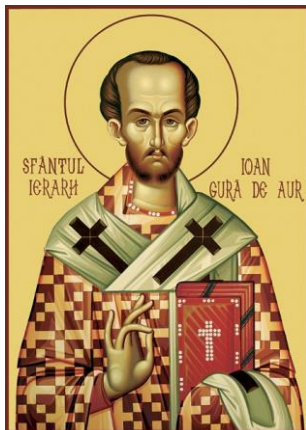

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

NU TREBUIE SĂ DORIM SLAVA OAMENILOR

Sf. Ioan Gură de
Aur, icoană

Nimic nu rămâne nevătămat de patimi, ci, precum vânturile cele sălbatice, când cad pe marea liniștită, o răscolesc până la fund, încât și nisipul îl amestecă cu valurile, tot așa și patimile, intrând în sufletul omului, toate le răstoarnă pe dos și atrofiază agerimea minții; și mai cu seamă (dintre aceste patimi) mânia sau nebulia după slavă.

A disprețui banii este ușor pentru cel ce voiește, dar a disprețui cinstea, cere celor mulți mult necaz, multă filosofie, un suflet îngerec, care să se atingă chiar de însăși porțile cerului. Nici o patimă nu este atât de tiranică precum aceasta, care să stăpânească pretutindeni — poate că mai mult sau mai puțin, însă pretutindeni. Deci, cum am putea oare să o biruim, dacă nu cu totul, măcar o parte?

Gândește-te singur: când tu dorești slavă, după ce te-ai bucurat de ea, vezi-i sfârșitul și nu vei afla nimic. Gândește-te câtă pagubă pricinuieste acest păcat, de câte bunuri lipsește pe cineva; căci va suferi ostenele și primejdiile, în timp ce de roade și de premii va fi lipsit. Gândește-te totuși că cei mai mulți sunt răi și deci disprețuiește slava lor. Gândește-te ce este fiecare în parte și vei vedea că faptul acesta este încărcat de ridicol, vei vedea că este mai mult necinste decât slavă, iar după toate acestea, ridică-ți cugetul la priveliștea cea de sus.

Când, făcând vreun bine, te gândești poate că trebuie a le arăta aceasta și oamenilor, și cauți privitori ai lucrului și ai necazului, închipuie-ți că Dumnezeu vede, și atunci se va stinge toată pofta. Ridică-te de la pământ spre priveliștea cea din ceruri.

Oamenii, chiar dacă laudă pentru moment, totuși mai pe urmă hulesc, invidiază și ceartă, în timp ce cu Dumnezeu nu se petrec lucrurile astfel, ci El se bucură lăudând succesele noastre.

Ai vorbit poate bine și te-ai bucurat de aplauze? Și care îți este folosul? De cumva s-au folosit cei ce au aplaudat, de cumva s-au prefăcut și au devenit mai buni, depărtându-se de relele de dinainte, cu adevărat că trebuie a te bucura, însă nu pentru laudele și aplauzele ce ai căpătat, ci pentru prefacerea cea minunată și plăcută. Iar dacă ei își petrec timpul aplaudând, făcând vuiet și lăudând mereu, iar din aceste aplauze nu scot niciun folos, trebuie mai mult a te măhni, căci